

แนวทางการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษาโดยใช้ “พื้นที่เป็นฐาน”
กรณีศึกษาจากผลการสอบ ONET
ปีการศึกษา 2566

ศูนย์สอบสำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาของนางยุพิน บัวคอม ศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ นางจินดา กำลั้งประสิทธิ์ นางวรารภรณ์ พุสามปือก นางสาวจันทร์แสง พรหมสี รองศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ นายบรรเลง สุปี ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ผู้อำนวยการและบุคลากรทุกกลุ่มงาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ทุกท่านที่ได้ให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะต่าง ๆ จนงานสำเร็จเรียบร้อยดี

ขอขอบคุณศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ และผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์สำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนการวิจัยสำเร็จลงด้วยดี

กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นสารสนเทศเบื้องต้นสำหรับบุคลากรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาได้ทราบถึงความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่ได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (ONET) ปีการศึกษา 2566 เมื่อจำแนกตามอำเภอ และสังกัด ทั้งนี้เพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำสารสนเทศดังกล่าวไปใช้วางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน นอกจากนั้นเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจสำหรับการพัฒนางานโดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลการศึกษาและการวิจัยการศึกษาเป็นฐานคิดในการพัฒนางานประจำให้มีคุณภาพสืบต่อไป

กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อเรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้ “พื้นที่เป็นฐาน”
: กรณีศึกษาจากผลการสอบ ONET ปีการศึกษา 2566

ผู้วิจัย กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล

ปีที่ทำเสร็จ พ.ศ.2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัดประชากร ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตixnพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตixnพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ศึกษาคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตixnพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัดโดยใช้ความถี่

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 5.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ค 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ว 2.3 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ค 2.2 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ว 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6
การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียน	13
หลักการสำคัญหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	58
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	58
บทที่ 4 ผลการวิจัย	60
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียน กับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	61
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียน กับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	81
บทที่ 5 สรุป และข้อเสนอแนะ	101
สรุปผลการวิจัย	101
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	103

ภาคผนวก	105
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	106
ภาคผนวก ข แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ ระดับโรงเรียน	

สารบัญตาราง

ตารางที่	เรื่อง	หน้า
1	เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test)	15
2	จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอ	48
3	จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามสังกัด	49
4	จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด	50
5	จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอำเภอ	53
6	จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามสังกัด	54
7	จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด	55
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		
8	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	61
9	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	63
10	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	65
11	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ต่อ)	67
12	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	69
13	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	71
14	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	73

ตารางที่	เรื่อง	หน้า
25	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์	95
26	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ (ต่อ)	97
27	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	99

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่ง ที่บ่งบอกถึงคุณภาพทางการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งนับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายอำนาจการวัดและประเมินผลทางการศึกษาสู่ระดับสถานศึกษา การประเมินสัมฤทธิ์ ผู้เรียนทั้งในระดับการเรียนการสอน การตัดสินได้ - ตก และการอนุมัติความสำเร็จการศึกษา เป็นอำนาจของสถานศึกษาถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาทั่วประเทศจะใช้หลักสูตรเดียวกันของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ความหลากหลายในทางปฏิบัติเรื่องรูปแบบการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ ตลอดจนการวัดและประเมินผลได้เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ทั้งในสถานศึกษาต่าง ๆ ภายในภูมิภาคและต่างภูมิภาค เพื่อเป็นการควบคุมและรักษาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ทุกระดับมีเจตนาธรรมเช่นเดียวกัน คือ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน , 2552 , หน้า 3)

การวัดและประเมินผลระดับชาตินั้นเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพ การจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลที่ได้จากการประเมินในระดับต่างๆ ข้างต้นจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวน พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็น

หัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

จากความสำคัญของการจัดการศึกษากระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560 – 2564 ซึ่งมีภารกิจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ โดยยกระดับคุณภาพการศึกษาที่เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาแก่ผู้เรียนและประชาชนทุกคน เพื่อให้การศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศให้มั่นคงและยั่งยืนตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกลไกการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายในข้างต้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทุกระดับ ทั้งในระดับส่วนกลาง ระดับภูมิภาค และระดับสถานศึกษา ซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ และคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเด็นสำคัญ วัตถุประสงค์ และแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาไว้จำนวน 10 ประเด็น ซึ่งหนึ่งในประเด็นดังกล่าวได้แก่ การพัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อให้กระบวนการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกมีความสอดคล้องกัน มีกลไกการประเมินที่มีประสิทธิภาพ โดยไม่เป็นการเพิ่มภาระแก่ครูผู้สอน และมุ่งหวังให้สถานศึกษาที่ผ่านการประเมินสามารถมีคุณภาพเทียบเคียงในระดับสากล ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยมีวิธีการดำเนินโครงการ เช่น ดำเนินการวิเคราะห์ผลการประเมินการแข่งขันด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาเครื่องมือวัดผลที่ได้มาตรฐานสากล ปรับปรุงระบบการนิเทศครูและสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

โดยเฉพาะในการประเมินคุณภาพระดับชาติ (Nation Test) มีอยู่ 2 ระดับ คือ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการประเมินความถนัดทางการเรียน การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะประเมินตามช่วงชั้นที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประเมินความสามารถด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประเมินความสามารถด้านคณิตศาสตร์และภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานและประเมินสาระการเรียนรู้หลัก ส่วนการประเมินความถนัดทางการเรียนนั้น จะวัดเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวัดความรู้ที่ตกตะกอนอยู่ในตัวผู้เรียนรวมทั้งที่สังเคราะห์มาเป็นเวลานาน สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ความสามารถนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาแล้วและเป็นตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายความสำเร็จทางการศึกษาในอนาคต

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็น

เป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ

การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

จากความสำคัญ และข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะที่รับผิดชอบกลุ่มงานพัฒนาระบบการจัดการศึกษาตลอดชีวิต กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ จึงเล็งเห็นความสำคัญของการนำผลการประเมินจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 มาใช้วางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยนำคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาทำการเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด โดยวิเคราะห์จำแนกตามอำเภอ และสังกัด

ผลที่ได้จากการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องการจัดการศึกษาสามารถนำไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความตระหนักให้แก่ครูผู้สอนและนักเรียนในการเตรียมตัวเพื่อรองรับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2567 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2564 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

- คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

งานวิจัยครั้งนี้กำหนดระยะเวลาระหว่างเดือนมีนาคม 2567 – พฤษภาคม 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนที่ได้จากการประกาศผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด หมายถึง คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้จากการประกาศผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง การนำคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับ

จังหวัด ผลการเปรียบเทียบจำแนกโรงเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด และมีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สังกัด หมายถึง หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 สังกัด ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 - เขต 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กระทรวงอุดมศึกษาฯ และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อำเภอ หมายถึง อำเภอ 25 อำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 และมีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ จำแนกเป็น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 742 โรงเรียน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 335 โรงเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้บุคคลากรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2566 เมื่อจำแนกตามมาตรฐานการเรียนรู้ อำเภอ และสังกัด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำผลการวิจัยไปวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานและพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นที่
2. เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักและเตรียมพร้อมให้กับโรงเรียนสำหรับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ปีการศึกษา 2567 ต่อไป
3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจสำหรับการพัฒนางานโดยใช้กระบวนการวัดและประเมินผลเชิงพื้นที่เป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัด ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังมีรายละเอียดนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียน
3. หลักการสำคัญหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ดังนี้

กรมวิชาการ (2515 ,หน้า 4) สรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เจริญขึ้น โดยการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนตามปกติ
พิจารณาจากคะแนนผลการเรียน หรือผลงานที่ครูกำหนดให้ทำหรือจากทั้ง 2 ทาง

2. ผลหรือผลงานที่นักเรียนได้จากวิชาสามัญ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิชาประวัติศาสตร์ ซึ่งตรงข้ามกับทักษะที่ได้รับจากวิชาการฝีมือและพลศึกษา

ชวาล แพร์ตกุล (2516, หน้า 15-17) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอมนั้น คือ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ควรจะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อย 3 สิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และความสามารถของสมอมนั้นต่าง ๆ

สุธรรม์ จันทน์หอม (2519, หน้า 89) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลของการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้ ทักษะและความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการอบรมสั่งสอนของครู รวมเรียกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2526, หน้า 89) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน

ประถม แสงสว่าง (2527, หน้า 237) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จ หรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่จะต้องอาศัยทักษะหรือ มิฉะนั้นก็ต้องอาศัย

ความรอบรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ และผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ของการศึกษาจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2527, หน้า 46) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบที่มุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้หรือ ความสามารถที่เกิดจากการสอนมากน้อยเพียงใด

อัจฉรา สุขารมณ์และ อรพินทร์ ชูชม (2530, หน้า 10) ได้ให้ความหมาย ทดสอบผลสัมฤทธิ์ (achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (nontesting procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน (school grade) ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (published achievement tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่าเพราะอย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายด้านจึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดของความล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียนจากแบบทดสอบของนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงอย่างเดียว

พวงแก้ว โคจธานนท์ (2530, อ้างใน ดร.ณิ กันธมาลา, 2546, หน้า 32) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และลักษณะทางวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ เช่น ระดับสติปัญญา การคิด การแก้ปัญหาต่างๆ ของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือการรายงานทั้งเขียนและพูด การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการทำการบ้านในแต่ละวิชาเฉพาะชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงได้จากผลสัมฤทธิ์รายวิชา ซึ่งอาจมีทั้งดีมาก ดี ปานกลาง หรือระดับต่ำ

นิภา เมธาวิชัย (2536, หน้า 65) ได้นิยามความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นวิธีการตรวจสอบว่านักเรียนมีพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้เพียงใด ภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว โดยใช้แบบทดสอบ

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542, หน้า 329) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ จากที่ไม่เคยกระทำ หรือกระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนการสอน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีการวัดได้

มนตรีวี นันตะเสน (2543, หน้า 26) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบรมสั่งสอนทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ดังนั้น จึงถือได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลผลิตที่สำคัญของการเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นกิจกรรมหลักในกระบวนการเรียนการสอนของครู

บุญชม ศรีสะอาด (2537, หน้า 68) ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการค้นคว้า การอบรม การสั่งสอน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกสอน

จากความหมายต่าง ๆ สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งด้านปัญญา ความคิด และทักษะการปฏิบัติ สามารถวัดได้โดยใช้เครื่องมือวัดผล เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมีพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของการศึกษามากน้อยเพียงใด

ความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาตามตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 คือ การทำให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์หรือเป็นคนที่มีความดี ทั้งเก่ง ดี และมีความสุข ในการเป็นพลเมืองไทยในอนาคต ซึ่งอาจแยกคุณภาพของคนไทยออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือการทำ ให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง และเป็นคนดี ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ตั้งแต่ผู้เรียนยังอยู่ในระบบการศึกษา ส่วนที่สองคือการทำ ให้ผู้เรียนมีความสุขนั้น เป้าหมายคือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการตรวจสอบผลการศึกษาว่าเป็นไปตาม เป้าหมายของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้หรือไม่ ส่วนที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันคือ การตรวจสอบในด้านที่เรียกว่า เก่ง ซึ่งดำเนินการในรูปแบบการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งในรูปแบบการสอบในโรงเรียนแต่ละโรงเรียนในลักษณะต่างคนต่างสอบ จนถึง การทดสอบระดับชาติที่ใช้มาตรฐานหรือแบบทดสอบเหมือนกันทั่วประเทศ ทำให้ทราบผลการจัดการศึกษาของผู้เรียนและในยุคโลกาภิวัตน์นี้ ได้มีการกล่าวถึงความสามารถในการแข่งขันนั้นสามารถเพิ่มขึ้นได้โดยระบบการศึกษา เพราะ การศึกษาจะทำให้คนไทยมีคุณภาพมากขึ้น ดังนั้นในประเด็นของความเก่งจึงยังคงเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปว่าเป็นคุณสมบัติหนึ่งของคนไทยที่ต้องการให้มีการเร่งพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของคนไทยหรือของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการวัดผู้เรียนว่าผลการเรียนของผู้เรียนเป็นไปตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 1-2)

และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 มาตรา 47 ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกกระดับ และมาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน

สถานศึกษา และให้ถือว่าเป็นการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนับเป็นส่วนหนึ่งของการ ประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการประเมินผลที่ดีสามารถบ่งบอกถึงผลการดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง บ่ง บอกระดับความมั่นใจและพึงพอใจของสถานศึกษาและชุมชนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาและเป็นที่ยอมรับของบุคลากรในชุมชนทั่วไป การวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่ดี ก่อให้เกิดผลดี คือ

1. ทำให้สามารถเปรียบเทียบผลระหว่างสถานศึกษา ภูมิภาค และรัฐได้อย่าง สมเหตุสมผล ประเมินทั้งผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการตามหลักสูตรและความถนัดทางการเรียน
2. ส่งเสริมและกระตุ้นให้สถานศึกษาให้ความสนใจอย่างจริงจังในการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญที่หลักสูตรกำหนด
3. สามารถใช้ผลการประเมินให้เป็นประโยชน์ทั้งในระดับชาติ ระดับสถานศึกษา และระดับผู้เรียนเป็นรายบุคคล
4. สร้างแรงจูงใจกระตุ้นและท้าทายให้ผู้เรียนทุกคนตั้งใจใฝ่หาสัมฤทธิ์ผล (นิพนธ์ พลกลาง, 2549, หน้า 14)

กรมวิชาการ (2543, อ้างในรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ, 2546, หน้า 1-2) ได้สรุปความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. เป็นการติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ การวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพจะให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เที่ยงตรง สำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการสอน ที่มีประสิทธิภาพเป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียนตลอดเวลา โดยผู้สอนจะนำข้อมูลดังกล่าวมาพิจารณาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพ ความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน
2. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นเครื่องมือผลักดันหรือกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เปลี่ยนแปลงการเรียนการสอน ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเป็นเครื่องมือผลักดันการสอนให้ เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ เนื่องจากรูปแบบวิธีการวัดผลมีอิทธิพลโน้มน้าวให้การเรียนการสอนต้องปรับ ตามให้สอดคล้องกันโดยอัตโนมัติ ดังนั้นถ้าต้องการปรับการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางใด ก็ออกแบบการวัดผลที่ส่งผลให้เป็นไปในทิศทางนั้น ก็สามารถผลักดันให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่ ต้องการได้
3. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วย ให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสามารถ พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีคุณธรรม ผู้เรียนจะ

ได้ค้นพบความรู้ใหม่ และแนวคิดใหม่ในการแก้ปัญหา เพื่อการทำงานด้วยตนเองหรือ จากการแนะนำของผู้อื่น

4. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะช่วยเสริมประสิทธิภาพของการจัดการวัด และประเมินผลในระดับมหภาค ไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศ ระดับเขตพื้นที่ หรือระดับจังหวัด ระดับสถานศึกษา

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ แบ่งได้ 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของการใช้แบบทดสอบ การกำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด การกำหนดลักษณะหรือรูปแบบของข้อสอบ การจัดทำตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและแผนผังการสร้างข้อสอบ และการกำหนดส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ เช่น คะแนน ระยะเวลาการสอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสร้างแบบทดสอบ เป็นการจัดทำแบบทดสอบฉบับร่าง

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้เมื่อสร้างแบบทดสอบแล้วจึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพ

ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายข้อ

1.1 ในกรณีเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ จะตรวจสอบอำนาจจำแนก และดัชนีความไว

1.2 ในกรณีเป็นแบบทดสอบอิงกลุ่ม จะตรวจสอบความยาก และอำนาจจำแนก

2.การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ

2.1 ความตรง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

2.2 ความเที่ยง ตรวจสอบความเที่ยงโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนจากการวัด 2 ครั้ง ซึ่งอาจได้จากการวัดซ้ำ, การใช้แบบทดสอบคู่ขนาน หรือการหาค่าความเที่ยงตามวิธีของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (KR-20, KR-21)

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory Of Multiple Intelligences) (อ้างใน ทิศนา ขัมมณี และคณะ.2544, หน้า 35-47) ผู้บุกเบิกทฤษฎีนี้ คือ การ์ดเนอร์ (Gardner) จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด

(Harvard University) ได้เสนอแนวทางการปรับปรุงการประเมินสติปัญญาเพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอนเบื้องต้นว่า เป็นแนวที่เข้าใจลักษณะของสติปัญญาด้านต่างๆ ของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง กระบวนการประเมินที่ทำอย่างรัดกุมจะช่วยให้ได้ทางเลือกเกี่ยวกับอาชีพและกิจกรรมอื่นๆ ที่เหมาะสม และช่วยให้เกิดการวินิจฉัยที่กระจ่างชัดขึ้น สำหรับการแก้ไขปัญหาต่างๆ การประเมิน ความบกพร่องที่เด็กมีอยู่จะช่วยให้รู้ว่าผู้เรียนมีปัญหาอะไร

ดังนั้น การประเมินผลการเรียนการสอนจึงต้องเป็นองค์ประกอบหลักของระบบการศึกษา การ์ดเนอร์ เชื่อว่า การประเมินผลการเรียนการสอนจำเป็นต้องแยกออกจากการทดสอบมาตรฐาน โดยให้เหตุผลว่า แบบทดสอบข้อเขียนมาตรฐาน ซึ่งต้องตอบสั้นๆ นั้น สุ่มตัวอย่างข้อความเพื่อวัด ความสามารถทางสติปัญญาได้เพียงส่วนเล็กๆ ส่วนเดียวและมักจะไม่สัมพันธ์กับบริบทที่แท้จริงที่ใช้ ความสามารถนั้นๆ ตามปกติ วิธีการประเมินผลการเรียนการสอนที่ดีควรมุ่งแสวงหาทักษะแก้ปัญหา หรือสร้างสรรค์ผลงานที่แท้จริงในตัวบุคคล โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ ที่สัมพันธ์กับสติปัญญา

อย่างไรก็ตาม คะแนนผลสอบเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ กระบวนการประเมินแบบใหม่ นี้ควรแนะนำให้ผู้ปกครอง ครู รวมทั้งตัวเด็กเองด้วยว่า ควรทำกิจกรรมอะไรที่พอมีที่บ้าน ที่โรงเรียนหรือในชุมชน การดึงข้อมูลนี้ออกมาจะช่วยให้เด็กค้นพบจุดอ่อนทางสติปัญญาของตน และนำ จุดเด่นทางสติปัญญาต่างๆ มาผสมผสานกัน เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพและทำกิจกรรมต่างๆ ได้ อย่างมีความสุข

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning) (อ้างในทิตินา แซมมณี. 2551, หน้า 98 – 106) การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้ เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อ ไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson) กล่าวว่า การเรียนรู้ แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งานและบอกผู้เรียนให้ ช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (positive interdependence) โดยถือว่าสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน และจะต้องพึ่งพาอาศัยกันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face-to-face promotive interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ ในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย
3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (individual accountability) สมาชิก ทุกคนต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ มีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบ และวัดประเมินได้

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (interpersonal and small – group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) จะช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (metacognition) คือความสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของคนที่ได้ทำไป

หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสดูฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ทักษะการคิด ทักษะแสวงหาความรู้ ทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยหลักการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการตรวจสอบผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม การประเมินผลที่ดีจะช่วยให้ได้ทางเลือกที่เหมาะสมและช่วยให้เกิดการวินิจฉัยที่กระจ่างชัดขึ้นสำหรับการแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้นการประเมินผลการเรียนการสอนจึงเป็นองค์ประกอบหลักของระบบการศึกษา วิธีการประเมินผลการเรียนการสอนที่ดีควรมุ่งแสวงหาทักษะแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์ผลงานที่แท้จริง

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29 – 30) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าการวัดผลสัมฤทธิ์มีจุดมุ่งหมายคือ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถในด้านใดมากน้อยแค่ไหน เช่น มีพฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด เป็นต้น นั่นคือการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) นั่นเอง ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่เรียน ดังนี้

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาให้ทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ”(Performance Test) ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านทฤษฎี เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมการความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน ซึ่งมีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การสอบปากเปล่า (Oral Test) การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคลเป็นการสอบที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้คำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ

2. การสอบแบบให้เขียนตอบ (Paper – Pencil Test or Written Test) ซึ่งมีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ ดังนี้

2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free Response Test) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้วิธีแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2 แบบจำกัดคำตอบ (Fixed Response Test) เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบหรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบอยู่ 4 รูปแบบ ได้แก่ แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำ (Completion) และแบบเลือกคำตอบ (Multiple Choice)

การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหา โดยการเขียนตอบนั้นเป็นที่นิยมใช้กันในโรงเรียนซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัดเรียกว่า “ข้อสอบผลสัมฤทธิ์หรือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์” (Achievement Test)

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติว่าหลังจากเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ แล้ว ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่เรียนมากน้อยเพียงใด

2. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียน

ความหมายของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียน

ตามที่นักวิชาการได้ให้ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติไว้หลายท่าน ดังนี้

สำนักทดสอบการศึกษา (2547 หน้า 25) ได้ให้ความหมาย การวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ คือ การสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ตรวจสอบกำกับดูแล และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ

นิพล พลกลาง (2549 หน้า 45-46) ได้ให้ความหมาย การวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ คือ การสอบประจำปีทางกระทรวงศึกษาธิการให้เด็กไทยทุกคนต้องสอบในทุกปี โดยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องสอบจากข้อสอบมาตรฐานจากส่วนกลาง โดยมีกรรมการคุมการสอบจากโรงเรียนอื่น

บุญชม ชลัษเฐียร (2550 หน้า 28-29) ได้ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ คือ กระบวนการดำเนินงานประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีขึ้นเพื่อดูสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนอันเกิดจากการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา

จากความหมายต่าง ๆ สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ คือ คะแนนที่ได้จากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย วิชา ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำไปประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ขอบเขตของการวิจัย คือผลสัมฤทธิ์ระดับชาติระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น

ความเป็นมาของการจัดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมุ่งที่จะพัฒนาประเทศไทย ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อันเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ให้ชาวไทยทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะได้รับความรู้และการฝึกอบรมตลอดชีวิตมีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงาน สร้างรายได้ และสามารถนำประเทศให้ก้าวพ้นวิกฤติทางเศรษฐกิจและสังคม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 การปฏิรูปการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการมีภารกิจด้านการวัดและประเมินผลที่ต้องปรับเปลี่ยนไปจากที่เคยดำเนินการทั้งด้านขอบเขต สาระ และวิธีการดำเนินการซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาโครงสร้างขององค์กรและโครงการเพื่อรองรับและสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. เป็นการประเมินมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษาและเพื่อรักษาความมีเอกภาพด้านนโยบาย
2. เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนเพื่อไม่ให้เกิดการพัฒนาในระดับปัจเจกบุคคลในองค์กรรวมอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับสภาพจริง
3. เป็นการประเมินเพื่อสนับสนุนหลักการจัดการศึกษาเพื่อสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงานตามนโยบายของรัฐบาล

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติในต่างประเทศ

ในขณะที่การปฏิรูปการศึกษากำลังเป็นหนึ่งในกระแสหลักของโลกาภิวัตน์ การประเมินมาตรฐานการศึกษาระดับประเทศ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานได้เกิดขึ้นในประเทศ

ส่วนใหญ่ของโลก ยกเว้นบางประเทศ เช่น Iceland Sweden ที่มีกระแสต่อต้านการตรวจสอบควบคุมการจัดการศึกษาจากส่วนกลาง (Stake, 1955 อ้างใน นิพล พลกลาง, 2549, หน้า 15) จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารจาก Websites ของหน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินของประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา (NAGB, 2000 อ้างใน นิพล พลกลาง, 2549, หน้า 15) สหราชอาณาจักร (QCA, 2001) ออสเตรเลีย (New South Wole Board of Student, 2001 ; Victoria Board of Student, 2001 อ้างใน นิพล พลกลาง, 2549, หน้า 15) และสิงคโปร์ (Singapore Misnistry of Education, 2001 อ้างในนิพล พลกลาง, 2549, หน้า 15) พบว่ามีการประเมินระดับชาติ 2 รูปแบบใหญ่ คือ

1.การประเมินระดับชาติที่ไม่มีผลต่อการตัดสินผลการเรียน เป้าหมายของการประเมินแบบนี้ คือ การได้ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของชาติในลักษณะภาพรวมผล การประเมินสามารถแสดงให้เห็นคุณภาพการศึกษา ณ เวลาที่ประเมินและแสดงแนวโน้มในระยะยาว โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวอย่างการประเมินแบบนี้ ได้แก่ National Assessment of Educational Progress (NAEP) ของสหรัฐอเมริกา และ Qualifications and Curriculum Authority's (QCE) National Test ของสหราชอาณาจักร แต่ QCE และ NAEP ก็มีความแตกต่างที่สำคัญ คือ NAEP เป็นการสอบเฉพาะผู้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วน QCE เป็นการสอบสำหรับนักเรียนทุกคนที่มีอายุครบ 7 ปี 11 ปี และ 14 ปี ผลการสอบของ QCE จึงสามารถใช้แสดงผลสัมฤทธิ์ระดับรายบุคคลได้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองที่จะร่วมกันพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแต่ละคน

2.การประเมินผลระดับชาติ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนระดับตัวประโยคต่าง ๆ เช่น การสอบ O-Level และ A-Level ของสหราชอาณาจักร การสอบ Higher school Certificate ในรัฐ New Wales ประเทศ Australia (GNE) N-Level, GNEO-Level และ GNEA-Level ของประเทศสิงคโปร์ การประเมินรูปแบบนี้ แม้จะเกิดในประเทศที่จัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ แต่รัฐยังสงวนไว้ซึ่งอำนาจการประเมินผลและการตัดสิน

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติในประเทศไทย

การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ แบบ National Test นับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายอำนาจการวัดและประเมินผลการศึกษาสู่ระดับสถานศึกษา การประเมินผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนทั้งในระดับการเรียนการสอน การตัดสินได้ - ตก และการอนุมัติการสำเร็จการศึกษาเป็นอำนาจของสถานศึกษา ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอน ของสถานศึกษาทั่วประเทศจะใช้หลักสูตรเดียวกันของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ความหลากหลายในทางปฏิบัติในเรื่องรูปแบบการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลได้เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งใน

สถานศึกษาต่าง ๆ ภายในภูมิภาคเดียวกันและต่างภูมิภาค เพื่อเป็นการควบคุมและรักษาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ ให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ ดำเนินมาตรการจัดให้มีการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติ ผลการประเมินที่ได้้นอกจาก จะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของประเทศในภาพรวมแล้ว ยังใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจใน การกำหนดนโยบายระดับชาติ และใช้วางแผนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับเขตพื้นที่ การศึกษา และระดับโรงเรียน

การพัฒนาการด้านการวัดและประเมินผลในวงการศึกษไทย และข้อกำหนด พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับการตัดสินผลการเรียน ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของ สถานศึกษา ดังนั้นการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติในรูปแบบการสอบ O-Level และ A-Level ในประเทศอังกฤษหรือการทดสอบ Exit Examination ในบางมลรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา คงเป็นทางเลือกที่เป็นไปไม่ได้สำหรับรูปแบบที่กระทรวงศึกษาธิการใช้อยู่ในปัจจุบันก็ค่อนข้าง คล้ายคลึงกับ NAEP ของสหรัฐอเมริกา

กรมวิชาการได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินรูปแบบทำ National Test ซึ่งสามารถ สรุพออกมาได้ 3 ทางเลือกใหญ่ และแต่ละทางเลือกต่างก็มีข้อดีและข้อเสียแตกต่างกัน ดังใน ตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test)

วิธีการ	ข้อดี	ข้อเสีย
1. ใช้สอบไล่ระดับประเทศตาม Benchmarks ของช่วงชั้น คือ ป.3, ป.6, ม.3, และ ม.6 โดยสอบวิชาแกนตามหลักสูตร สำหรับระดับชั้นที่เหลือให้ สถานศึกษา หรือ เขตพื้นที่ การศึกษา ดำเนินการ	1. เร่งรัดให้การศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานเร็วขึ้น 2. มีมาตรฐานเดียวกันทั้ง ประเทศ - คุณภาพผู้เรียน - ข้อสอบ - การดำเนินการสอบ 3. โรงเรียนไม่ต้องเสียเวลา การลงทุนลงแรงในการจัด ประเมิน 4. มี ข้อ สอบ คุณ ภาพ ตามหลักวิชา 5. รู้จุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน 6. เห็นความสำคัญในการสอบ มากขึ้น 7. สามารถเปรียบเทียบ คุณภาพการศึกษาในแต่ละ สถานศึกษา	1. ไม่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติ 2. มีผลกระทบต่อการจัดการ เรียนสอน ครูจะสอนโดยยึด ข้อสอบเป็นเป้าหมายแทน หลักสูตร 3. ป้องกันทุจริตใน กระบวนการสอบได้ยาก 4. เกิดความเครียดของครูและ ผู้บริหาร 5. ค่าใช้จ่ายสูง 6. ไม่เป็นการกระจายอำนาจ ทางการศึกษา

ตาราง 1 (ต่อ)

วิธีการ	ข้อดี	ข้อเสีย
2. มี National Test ทุก 3 ปี คือ ประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยสอบทุกวิชาแกนตามหลักสูตร	1. มีช่วงเวลาในการพัฒนาคุณภาพของข้อสอบให้ดีขึ้น 2. สามารถเปรียบเทียบระดับพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง 3. ประหยัดงบประมาณ	1. เป็นการสอบเด็กกลุ่มเดียวกันตลอดทั้ง 4 ครั้ง 2. ข้อมูลการประเมินในระดับประเทศขาดความสมบูรณ์ 3. เด็กจะไม่ตั้งใจและให้ความสำคัญกับการสอบเพราะไม่มีผลได้ - ผลเสีย หรือนำมาตัดสินผลการเรียน 4. ข้อมูลอาจมีความเป็นปัจจุบันไม่เพียงพออาจส่งผลให้เกิดการขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนและการเรียน 1. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย 2. เพิ่มภาระให้กับโรงเรียน 3. การพัฒนาข้อสอบอาจจะไม่ทัน 4. ใช้บุคลากรมาก
3. มี National Test ทุกปี ใน 4 ช่วงชั้น คือ ป.3, ป.6, ม.3, และ ม.6 โดยสอบทุกวิชาแกนตามหลักสูตร	1. มีข้อมูลต่อเนื่องทุกปี 2. เด็กได้รับการสอนทุกคน 3. ได้ติดตามและเห็นคุณภาพนักเรียนทุกรุ่นอย่างต่อเนื่อง 4. รัฐสามารถนำข้อมูลที่เป็นปัจจุบันไปใช้ในการตัดสินใจ 5. สถานศึกษามีความกระตือรือร้น	1. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย 2. เพิ่มภาระให้กับโรงเรียน 3. การพัฒนาข้อสอบอาจจะไม่ทัน 4. ใช้บุคลากรมาก

(กัญญารัตน์ เกิดบ้านไทร และคณะ, 2548, อังโน นิพล พลกลาง, 2549, หน้า 16 – 17)

จากการพิจารณารูปแบบวิธีการดำเนินการพร้อมข้อดีข้อเสียของทั้งสามรูปแบบกรมวิชาการได้เสนอรูปแบบใหม่ที่ค่อนข้างเป็นกลาง มีลักษณะผสมผสานโดยนำเอาข้อดีของรูปแบบต่าง ๆ และขณะเดียวกันได้หลีกเลี่ยงหรือเตรียมป้องกันผลเสียที่อาจเกิดขึ้นได้นั้น รูปแบบการประเมินที่น่าจะเหมาะสมมากที่สุด คือ National Test ซึ่งมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. เป็นการประเมินตามระดับช่วงชั้นที่หลักสูตรกำหนด คือ ประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นการประเมินที่ให้ผู้เรียนทุกคนในปีที่กำหนดได้รับโอกาสเข้าสอบ
3. เป็นการประเมินเฉพาะวิชาหรือสมรรถภาพที่จำเป็นและมีความสำคัญตามระดับชั้น
4. เป็นการประเมินที่ใช้เครื่องมือทั้งแบบ High-Quality Multiple Choices แบบเขียนตอบและแบบ Performance
5. ผลการประเมินสามารถใช้เปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาและภูมิภาคได้อย่างน่าเชื่อถือและสามารถเปรียบเทียบข้ามเวลาเพื่อดูแนวโน้มของการพัฒนา
6. ผลการประเมินสามารถเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพการศึกษาระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับสถานศึกษาและระดับผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างสมเหตุสมผล

การวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติแบบ National Test ดังกล่าวข้างต้นจะเป็นการประเมินตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เป็นการประเมินเพื่อรักษาความมีเอกภาพด้านนโยบาย (มาตรา 9) และเป็นการประเมินที่สนับสนุนหลักการจัดการศึกษาเพื่อสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงานตามนโยบายของรัฐบาล

3. หลักการสำคัญหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

จากการวิจัย และติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรในช่วงระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมา (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2546 ก., 2546 ข., 2548 ก., 2548 ข.; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547; สำนักผู้ตรวจราชการและติดตามประเมินผล, 2548; สุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย, 2547; Nutravong, 2002; Kittisunthorn, 2003) พบว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษา ทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีแนวคิดและหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาส่วนใหญ่กำหนดสาระและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มาก ทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐาน ส่งผลต่อปัญหาการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

นอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะ สามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่าง มั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยัง ช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องรางวัลและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอน ระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนกระทั่งถึง สถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และ ครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงาน อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจน ปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพล โลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และ ทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม ศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการ เรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้

5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6)

หลักสูตรได้มีการกำหนดรหัสกำกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อความเข้าใจและให้
สื่อสารตรงกัน ดังนี้

ว 1.1 ป. 1/2

	ป.1/2 1.1 ว	ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ข้อที่ 2 สาระที่ 1 มาตรฐานข้อที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
--	-------------------	---

ต 2.2 ม.4-6/ 3

	ม.4-6/3 2.3 ต	ตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้อที่ 3 สาระที่ 2 มาตรฐานข้อที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
--	---------------------	--

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ (ปรับปรุง พ.ศ.2560) ดังนี้

ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ
เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน
การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้
ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คณิตศาสตร์

สาระที่ 1 จำนวนและพีชคณิต

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดงจำนวน ระบบจำนวนการดำเนินการของจำนวน ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ สมบัติของการดำเนินการ และนำไปใช้

มาตรฐาน ค 1.2 เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูปความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ลำดับและอนุกรมและนำไปใช้

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้นิพจน์ สมการ และอสมการ อธิบายความสัมพันธ์หรือช่วยแก้ปัญหาที่กำหนดให้

สาระที่ 2 การวัดและเรขาคณิต

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการ วัดและนำไปใช้

มาตรฐาน ค 2.2 เข้าใจและวิเคราะห์รูปเรขาคณิต สมบัติของรูปเรขาคณิต ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตและทฤษฎีบททางเรขาคณิต และนำไปใช้

สาระที่ 3 สถิติและความน่าจะเป็น

มาตรฐาน ค 3.1 เข้าใจกระบวนการทางสถิติและใช้ความรู้ทางสถิติในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 3.2 เข้าใจหลักการนับเบื้องต้น ความน่าจะเป็น และนำไปใช้

วิทยาศาสตร์

สาระที่ 1 วิทยาศาสตร์ชีวภาพ

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจความหลากหลายของระบบนิเวศ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งไม่มีชีวิต กับสิ่งมีชีวิต และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ การถ่ายทอดพลังงาน การเปลี่ยนแปลงแทนที่ในระบบนิเวศ ความหมายของ ประชากร ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางในการอนุรักษ์

- ทรัพยากรธรรมชาติและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจสมบัติของสิ่งมีชีวิต หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต การลำเลียงสารเข้าและออกจากเซลล์ ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสัตว์และมนุษย์ที่ทำงานสัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ ของอวัยวะต่าง ๆ ของพืชที่ทำงานสัมพันธ์กัน รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- มาตรฐาน ว 1.3 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สารพันธุกรรม การเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมที่มีผลต่อสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพและวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- สาระที่ 2 วิทยาศาสตร์กายภาพ
- มาตรฐาน ว 2.1 เข้าใจสมบัติของสสาร องค์ประกอบของสสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสสารกับโครงสร้างและแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาค หลักและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร การเกิดสารละลาย และการเกิดปฏิกิริยาเคมี
- มาตรฐาน ว 2.2 เข้าใจธรรมชาติของแรงในชีวิตประจำวัน ผลของแรงที่กระทำต่อวัตถุ ลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ของวัตถุรวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- มาตรฐาน ว 2.3 เข้าใจความหมายของพลังงาน การเปลี่ยนแปลงและการถ่ายโอนพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสสารและพลังงาน พลังงานในชีวิตประจำวัน ธรรมชาติของคลื่นปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเสียง แสง และคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์
- สาระที่ 3 วิทยาศาสตร์โลก และอวกาศ
- มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจองค์ประกอบ ลักษณะ กระบวนการเกิด และวิวัฒนาการของเอกภพ กาแล็กซีดาวฤกษ์และระบบสุริยะ รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอวกาศ
- มาตรฐาน ว 3.2 เข้าใจองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของระบบโลก กระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในโลก และบนผิวโลก ธรณีพิบัติภัย กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้า อากาศและภูมิอากาศโลก รวมทั้งผลต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 4 เทคโนโลยี

- มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจแนวคิดหลักของเทคโนโลยีเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ใช้ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และศาสตร์อื่น ๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรมเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อชีวิต สังคม และสิ่งแวดล้อม
- มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจและใช้แนวคิดเชิงคำนวณในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตจริง อย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเรียนรู้ การทำงาน และการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทัน และมีจริยธรรม

สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

- มาตรฐาน ส 1.1 รู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- มาตรฐาน ส 1.2 เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และดำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

- มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และ สังคมโลกอย่างสันติสุข
- มาตรฐาน ส 2.2 เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และดำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

- มาตรฐาน ส 3.1 เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภค การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ
- มาตรฐาน ส 3.2 เข้าใจระบบ และสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์

- มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระบบ
- มาตรฐาน ส 4.2 เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น
- มาตรฐาน ส 4.3 เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์

- มาตรฐาน ส 5.1 เข้าใจลักษณะของโลกทางกายภาพ และความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันและกันในระบบของธรรมชาติ ใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ ในการค้นหา วิเคราะห์ สรุปลง และใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรฐาน ส 5.2 เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์วัฒนธรรม มีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

- มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

- มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการ ดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

- มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา
- มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิต วิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

- มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การ ป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พหุติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การ
ใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรง

ศิลปะ

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องาน
ศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็น
คุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญา
ไทยและสากล

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็น
คุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญา
ไทยและสากล

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์
วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม
และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า
ของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ
สากล

การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะ
การจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และ
ทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน

มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิต และครอบครัว

สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจเทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของ เครื่องใช้หรือวิธีการ ตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

สาระที่ 4 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิด ตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตนได้ อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับวุฒิภาวะของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่น ตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

ระดับการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) เป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตน มีทักษะในการคิดวิจารณ์ญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) การศึกษาระดับนี้เน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4 – 6
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	20 0	20 0	20 0	16 0	16 0	16 0	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
คณิตศาสตร์	20 0	20 0	20 0	16 0	16 0	16 0	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	120 (3 นก.)	240 (6 นก.)
สุขศึกษาและพล ศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 (2นก. .)	80 (2 นก.)	80 (2 นก.)	120 (3นก.)

ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 (2น. ก.)	80 (2 น.ก.)	80 (2 น.ก.)	120 (3 น.ก.)
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80 (2น. ก.)	80 (2 น.ก.)	80 (2 น.ก.)	120 (3 น.ก.)
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	120 (3 น.ก.)	240 (6 น.ก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	80	80	80	80	80	80	840 (21 น.ก.)	840 (21 น.ก.)	840 (21 น.ก.)	1,560 (39 น.ก.)
● กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	12	12	12	12	12	12	120	120	120	360
● รายวิชา / กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัด เพิ่มเติม ตาม ความพร้อมและ จุดเน้น	ปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน 240 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,560 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียน ทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถดำเนินการ ดังนี้
ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้ตาม
ความเหมาะสม ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน และผู้เรียน
ต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและสอดคล้อง
กับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษา และเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลาสำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติกิจกรรมแนะแนวกิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป.1-6)	รวม 6 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3)	รวม 3 ปี	จำนวน 45 ชั่วโมง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6)	รวม 3 ปี	จำนวน 60 ชั่วโมง

การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การจัดการศึกษาบางประเภทสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย สามารถนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม กับสภาพและบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

1. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถ

พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

2. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดการการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

4.1 บทบาทของผู้สอน

- 1) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- 2) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะ กระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 3) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- 4) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- 5) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น

เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

6) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับ
ธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

7) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้ง
ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4.2 บทบาทของผู้เรียน

- 1) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้
ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 3) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- 5) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึง
ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย
การเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และ
สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุง
เลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถ
ส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้
ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มี
หน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่าย
การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

2. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน
รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

3. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
4. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ
5. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกๆระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. **การประเมินระดับชั้นเรียน** เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหา

ด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันที่ ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เอกสารหลักฐานการศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษา เป็นเอกสารสำคัญที่บันทึกผลการเรียน ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

1.1 ระเบียบแสดงผลการเรียน เป็นเอกสารแสดงผลการเรียนและรับรองผลการเรียนของผู้เรียนตามรายวิชา ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา และผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องบันทึกข้อมูลและออกเอกสารนี้ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) จบการศึกษามัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) หรือเมื่อลาออกจากสถานศึกษาในทุกกรณี

1.2 ประกาศนียบัตร เป็นเอกสารแสดงวุฒิการศึกษาเพื่อรับรองศักดิ์และสิทธิ์ของผู้จบการศึกษา ที่สถานศึกษาให้ไว้แก่ผู้จบการศึกษามัธยมศึกษา และผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.3 แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา เป็นเอกสารอนุมัติการจบหลักสูตรโดยบันทึกรายชื่อและข้อมูลของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ผู้จบการศึกษามัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) และผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6)

2. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการ ผลการเรียน และข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้เรียน เช่น แบบรายงานประจำตัวนักเรียน แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา ระเบียบสะสม ใบรับรองผลการเรียน และ เอกสารอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการนำเอกสารไปใช้

การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่างๆได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรบอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรก ที่สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย 1 ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบโอนควรกำหนดรายวิชา/จำนวนหน่วยกิตที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

1. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา และเอกสารอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ความสามารถของผู้เรียน
2. พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ
3. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง

การเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตาม ประกาศ หรือ แนวปฏิบัติ ของกระทรวงศึกษาธิการ
การบริหารจัดการหลักสูตร

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้ และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ

ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีภารกิจสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่นโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพ

การใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาการวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตรการเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยค้นคว้าได้ดังนี้

รัชฎมิ สมสมัย (2563) ได้ศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอและสังกัด ประชากร ได้แก่ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกคะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามมาตรฐานการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและสถิติที่ใช้ ได้แก่ 1.ศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2. เปรียบเทียบร้อยละของคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด โดยใช้ความถี่ และร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า ตอนที่ 1 คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนก

ตามรายโรงเรียนนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 23.55 คะแนน ถึง 74.25 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10.00 คะแนน ถึง 55.00 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 19.33 คะแนน ถึง 62.64 คะแนน และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 19.00 คะแนน ถึง 89.17 คะแนน ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามรายโรงเรียนนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 36.13 คะแนน ถึง 77.41 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 12.00 คะแนน ถึง 62.45 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18.60 คะแนน ถึง 45.73 คะแนน และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 22.67 คะแนน ถึง 96.00 คะแนน ตอนที่ 3 คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามรายโรงเรียนนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 24.90 คะแนน ถึง 66.85 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7.50 คะแนน ถึง 63.79 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 17.00 คะแนน ถึง 52.53 คะแนน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 19.13 คะแนน ถึง 65.47 คะแนน และกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 23.80 คะแนน ถึง 48.52 คะแนน

รัฐภูมิ สมสมัย (2564) ได้ดำเนินการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2563 : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อจำแนกผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามอำเภอ สังกัด และขนาดโรงเรียน ประชากร ได้แก่ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกคะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ ได้แก่ 1.ศึกษาคะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2563 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2. จำแนกคะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2563 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ อำเภอสังกัด และขนาดโรงเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิจัยดังนี้ ตอนที่ 1 คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำแนกตามรายโรงเรียนนั้น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.41 คะแนน ถึง 17.50 คะแนน ตอนที่ 2 ผลการจำแนกคะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามอำเภอสังกัด พบว่า

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนทุกสังกัดในจังหวัดเชียงใหม่ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 9.09 คะแนน ถึง 12.70 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 9.35 คะแนน ถึง 12.87 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10.10 คะแนน ถึง 13.50 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 9.59 คะแนน ถึง 12.79 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7.78 คะแนน ถึง 9.67 คะแนน

ตอนที่ 3 ผลการจำแนกคะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามขนาดโรงเรียน และสังกัด พบว่า

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบแบบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนทุกสังกัดในจังหวัดเชียงใหม่ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 11.61 คะแนน ถึง 12.66 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 11.21 คะแนน ถึง 12.75 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 12.01 คะแนน ถึง 12.97 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 11.35 คะแนน ถึง 11.95 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีคะแนนเฉลี่ย 8.68 คะแนน

- คะแนนเฉลี่ยจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.29 คะแนน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัด โดยผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวน โรงเรียน	ร้อยละ
เมืองเชียงใหม่	63	8.49
สันกำแพง	20	2.70
ดอยสะเก็ด	25	3.37
แม่ออน	9	1.21
สันทราย	33	4.45
แมริม	27	3.64
แม่แตง	40	5.39
พร้าว	22	2.96
สะเมิง	20	2.70
ฝาง	57	7.68
แม่สาย	39	5.26
ไชยปราการ	24	3.23
เชียงดาว	45	6.06
เวียงแหง	10	1.35
สันป่าตอง	21	2.83
หางดง	29	3.91
สารภี	23	3.10
แม่วาง	18	2.43
ดอยหล่อ	13	1.75
ฮอด	35	4.72
อมก๋อย	38	5.12
ดอยเต่า	24	3.23
จอมทอง	38	5.12
แม่แจ่ม	58	7.82
กัลยาณิวัฒนา	11	1.48
รวม	742	100.00

จากตาราง พบว่า แต่ละอำเภอมียังมีจำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 742 โรงเรียนและครอบคลุมทั้ง 25 อำเภอ

ตาราง 3 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามสังกัด

สังกัด	จำนวน โรงเรียน	ร้อยละ
สพป.เชียงใหม่ เขต 1	78	10.51
สพป.เชียงใหม่ เขต 2	124	16.71
สพป.เชียงใหม่ เขต 3	153	20.62
สพป.เชียงใหม่ เขต 4	83	11.19
สพป.เชียงใหม่ เขต 5	93	12.53
สพป.เชียงใหม่ เขต 6	96	12.94
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	58	7.82
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	35	4.72
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน	17	2.29
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	4	0.54
กระทรวงอุดมศึกษาฯ	1	0.13
รวม	742	100.00

จากตาราง พบว่า โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน คิดรวมเป็นร้อยละ 92.32

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด

อำเภอ	สพป.	สพป.	สพป.	สพป.	สพป.	สพป.
	ชม.1	ชม.2	ชม.3	ชม.4	ชม.5	ชม.6
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เมืองเชียงใหม่	29	0	0	0	0	0
สันกำแพง	19	0	0	0	0	0
ดอยสะเก็ด	21	0	0	0	0	0
แม่อน	9	0	0	0	0	0
สันทราย	0	29	0	0	0	0
แม่ริม	0	21	0	0	0	0
แม่แตง	0	34	0	0	0	0
พร้าว	0	21	0	0	0	0
สะเมิง	0	19	0	0	0	0
ฝาง	0	0	48	0	0	0
แม่เอย	0	0	36	0	0	0
ไชยปราการ	0	0	21	0	0	0
เชียงดาว	0	0	39	0	0	0
เวียงแหง	0	0	9	0	0	0
สันป่าตอง	0	0	0	17	0	0
หางดง	0	0	0	21	0	0
สารภี	0	0	0	18	0	0
แม่วาง	0	0	0	16	0	0
ดอยหล่อ	0	0	0	11	0	0
ฮอด	0	0	0	0	34	0
อมก๋อย	0	0	0	0	35	0
ดอยเต่า	0	0	0	0	24	0
จอมทอง	0	0	0	0	0	35
แม่แจ่ม	0	0	0	0	0	50
กัลยาณิวัฒนา	0	0	0	0	0	11
รวม	78	124	153	83	93	96

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด (ต่อ)

อำเภอ	สช.	อปท.	ตชด.	การศึกษา พิเศษ	อุดมศึกษา	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เมืองเชียงใหม่	20	13	0	0	1	63
สันกำแพง	1	0	0	0	0	20
ดอยสะเก็ด	3	1	0	0	0	25
แม่อน	0	0	0	0	0	9
สันทราย	4	0	0	0	0	33
แม่ริม	2	3	0	1	0	27
แม่แตง	3	2	1	0	0	40
พร้าว	0	0	1	0	0	22
สะเมิง	0	0	1	0	0	20
ฝาง	4	4	1	0	0	57
แม่สาย	0	0	2	1	0	39
ไชยปราการ	2	1	0	0	0	24
เชียงดาว	2	1	2	1	0	45
เวียงแหง	0	0	1	0	0	10
สันป่าตอง	2	2	0	0	0	21
หางดง	5	3	0	0	0	29
สารภี	4	1	0	0	0	23
แม่วาง	1	1	0	0	0	18
ดอยหล่อ	0	2	0	0	0	13
ฮอด	1	0	0	0	0	35
อมก๋อย	0	0	3	0	0	38
ดอยเต่า	0	0	0	0	0	24
จอมทอง	2	1	0	0	0	38
แม่แจ่ม	2	0	5	1	0	58
กัลยาณิวัฒนา	0	0	0	0	0	11

อำเภอ	สช.	อปท.	ตชด.	การศึกษา พิเศษ	อุดมศึกษา	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
รวม	58	35	17	4	1	742

จากตาราง พบว่า โรงเรียนที่เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 11 สังกัด รวมทั้งสิ้น 742 โรงเรียน

ตาราง 5 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวน โรงเรียน	ร้อยละ
เมืองเชียงใหม่	44	13.13
สันกำแพง	6	1.79
ดอยสะเก็ด	10	2.99
แม่ออน	4	1.19
สันทราย	13	3.88
แมริม	11	3.28
แม่แตง	20	5.97
พร้าว	12	3.58
สะเมิง	12	3.58
ฝาง	31	9.25
แม่สาย	16	4.78
ไชยปราการ	12	3.58
เชียงดาว	23	6.87
เวียงแหง	5	1.49
สันป่าตอง	10	2.99
หางดง	10	2.99
สารภี	11	3.28
แม่วาง	5	1.49
ดอยหล่อ	6	1.79
ฮอด	14	4.18
อมก๋อย	16	4.78
ดอยเต่า	7	2.09
จอมทอง	11	3.28
แม่แจ่ม	18	5.37
กัลยาณิวัฒนา	8	2.39
รวม	335	100.00

จากตาราง พบว่า แต่ละอำเภอมียังมีจำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 335 โรงเรียนและครอบคลุมทั้ง 25 อำเภอ

ตาราง 6 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามสังกัด

สังกัด	จำนวน โรงเรียน	ร้อยละ
สพป.เชียงใหม่ เขต 1	22	6.57
สพป.เชียงใหม่ เขต 2	51	15.22
สพป.เชียงใหม่ เขต 3	62	18.51
สพป.เชียงใหม่ เขต 4	21	6.27
สพป.เชียงใหม่ เขต 5	30	8.96
สพป.เชียงใหม่ เขต 6	28	8.36
สพม.เชียงใหม่	35	10.45
สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	38	11.34
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	13	3.88
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	4	1.19
กระทรวงอุดมศึกษาฯ	2	0.60
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	28	8.36
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ม.6)	1	0.30
รวม	335	100.00

จากตาราง พบว่า โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน คิดรวมเป็นร้อยละ 85.68

ตาราง 7 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด

อำเภอ	สพป.	สพป.	สพป.	สพป.	สพป.	สพป.	สพม.
	ชม.1	ชม.2	ชม.3	ชม.4	ชม.5	ชม.6	เชียงใหม่
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เมืองเชียงใหม่	8	0	0	0	0	0	4
สันกำแพง	5	0	0	0	0	0	1
ดอยสะเก็ด	6	0	0	0	0	0	1
แม่อน	3	0	0	0	0	0	1
สันทราย	0	10	0	0	0	0	1
แม่ริม	0	6	0	0	0	0	2
แม่แตง	0	15	0	0	0	0	3
พร้าว	0	10	0	0	0	0	1
สะเมิง	0	10	0	0	0	0	1
ฝาง	0	0	21	0	0	0	1
แม่สาย	0	0	13	0	0	0	0
ไชยปราการ	0	0	8	0	0	0	1
เชียงดาว	0	0	17	0	0	0	2
เวียงแหง	0	0	3	0	0	0	1
สันป่าตอง	0	0	0	5	0	0	2
หางดง	0	0	0	4	0	0	1
สารภี	0	0	0	6	0	0	1
แม่วาง	0	0	0	3	0	0	1
ดอยหล่อ	0	0	0	3	0	0	2
ฮอด	0	0	0	0	12	0	1
อมก๋อย	0	0	0	0	13	0	3
ดอยเต่า	0	0	0	0	5	0	1
จอมทอง	0	0	0	0	0	8	1
แม่แจ่ม	0	0	0	0	0	13	1
กัลยาณิวัฒนา	0	0	0	0	0	7	1
รวม	22	51	62	21	30	28	35

ตาราง 7 จำนวนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามอำเภอ และสังกัด (ต่อ)

อำเภอ	สช.	อปท.	การศึกษา พิเศษ	อุดมศึกษา	พระ	บัณฑิต	รวม
					พุทธ ศาสนา	พัฒน ศิลป์	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เมืองเชียงใหม่	20	4	0	1	6	1	44
สันกำแพง	0	0	0	0	0	0	6
ดอยสะเก็ด	2	0	0	0	1	0	10
แม่อน	0	0	0	0	0	0	4
สันทราย	1	0	0	0	1	0	13
แม่ริม	0	1	1	0	1	0	11
แม่แตง	0	1	0	0	1	0	20
พร้าว	0	0	0	0	1	0	12
สะเมิง	0	0	0	0	1	0	12
ฝาง	4	2	0	0	3	0	31
แม่สาย	0	1	1	0	1	0	16
ไชยปราการ	1	1	0	0	1	0	12
เชียงดาว	2	0	1	0	1	0	23
เวียงแหง	0	0	0	0	1	0	5
สันป่าตอง	1	1	0	0	1	0	10
หางดง	2	2	0	0	1	0	10
สารภี	3	0	0	0	1	0	11
แม่วาง	0	0	0	0	1	0	5
ดอยหล่อ	0	0	0	0	1	0	6
ฮอด	0	0	0	0	1	0	14
อมก๋อย	0	0	0	0	0	0	16
ดอยเต่า	0	0	0	0	1	0	7
จอมทอง	1	0	0	0	1	0	11
แม่แจ่ม	1	0	1	1	1	0	18

อำเภอ	สช.	อปท.	การศึกษา พิเศษ	อุดมศึกษา	พระ	บัณฑิต	รวม
					พุทธ ศาสนา	พัฒน ศิลป์	
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
กัลยาณิวัฒนา	0	0	0	0	0	0	8
รวม	38	13	4	2	28	1	335

จากตาราง พบว่า โรงเรียนที่เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 13 สังกัด รวมทั้งสิ้น 335 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดการสร้างดังต่อไปนี้

1.แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. จัดทำแบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับร่าง

3. นำแบบบันทึกคะแนนเฉลี่ย ฯ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และจุดประสงค์

4. ปรับแก้แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ย ฯ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. ได้แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ย ฯ ฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งนำไปใช้ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉพาะโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้เท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. ศึกษาคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัดโดยใช้ความถี่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัด ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ที่	อำเภอ	ท 1.1 (47.14 คะแนน)		ท 2.1 (59.89 คะแนน)		ท 3.1 (72.17 คะแนน)		ท 4.1 (38.79 คะแนน)		ท 5.1 (44.96 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	24	39	15	48	19	44	25	38	18	45
2	สันกำแพง	5	15	5	15	6	14	8	12	8	12
3	ดอยสะเก็ด	17	8	11	14	11	14	15	10	14	11
4	แม่ออน	4	5	4	5	3	6	4	5	6	3
5	สันทราย	11	22	9	24	14	19	13	20	14	19
6	แม่ริม	12	15	13	14	12	15	13	14	13	14
7	แม่แตง	25	15	21	19	27	13	29	11	29	11
8	พร้าว	9	13	11	11	10	12	11	11	11	11
9	สะเมิง	13	7	12	8	14	6	15	5	15	5
10	ฝาง	35	22	31	26	37	20	39	18	39	18
11	แม่อาว	30	9	25	14	24	15	26	13	27	12
12	ไชยปราการ	15	9	12	12	15	9	15	9	20	4
13	เชียงดาว	32	13	28	17	35	10	28	17	33	12
14	เวียงแหง	8	2	6	4	7	3	8	2	9	1

ที่	อำเภอ	ท 1.1 (47.14 คะแนน)		ท 2.1 (59.89 คะแนน)		ท 3.1 (72.17 คะแนน)		ท 4.1 (38.79 คะแนน)		ท 5.1 (44.96 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
15	สันป่าตอง	9	12	8	13	7	14	11	10	9	12
16	หางดง	14	15	12	17	18	11	15	14	14	15
17	สารภี	10	13	9	14	13	10	12	11	10	13
18	แม่วาง	14	4	11	7	11	7	11	7	13	5
19	ดอยหล่อ	4	9	5	8	5	8	4	9	6	7
20	ฮอด	22	13	22	13	20	15	19	16	24	11
21	อมก๋อย	36	2	37	1	36	2	37	1	36	2
22	ดอยเต่า	14	10	12	12	13	11	16	8	16	8
23	จอมทอง	18	20	19	19	25	13	22	16	26	12
24	แม่แจ่ม	42	16	42	16	39	19	41	17	47	11
25	กัลยาณิวัฒนา	9	2	11	0	9	2	9	2	10	1
รวม		432	310	391	351	430	312	446	296	467	275

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ท 5.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ที่	อำเภอ	ค 1.1 (27.37 คะแนน)		ค 1.2 (55.05 คะแนน)		ค 2.1 (49.18 คะแนน)		ค 2.2 (21.04 คะแนน)		ค 3.1 (36.00 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	28	35	29	34	30	33	29	34	27	36
2	สันกำแพง	10	10	12	8	12	8	9	11	12	8
3	ดอยสะเก็ด	18	7	12	13	17	8	10	15	17	8
4	แม่ออน	6	3	6	3	5	4	6	3	8	1
5	สันทราย	17	16	23	10	20	13	19	14	16	17
6	แมริม	20	7	15	12	12	15	16	11	17	10
7	แม่แตง	30	10	20	20	23	17	25	15	24	16
8	พร้าว	13	9	11	11	12	10	14	8	10	12
9	สะเมิง	15	5	10	10	12	8	11	9	13	7
10	ฝาง	39	18	29	28	36	21	31	26	41	16
11	แม่อาว	31	8	27	12	31	8	23	16	31	8
12	ไชยปราการ	17	7	14	10	18	6	14	10	16	8
13	เชียงดาว	35	10	26	19	37	8	31	14	37	8
14	เวียงแหง	8	2	5	5	7	3	5	5	7	3
15	สันป่าตอง	9	12	12	9	11	10	10	11	13	8
16	หางดง	16	13	15	14	14	15	23	6	17	12

ที่	อำเภอ	ค 1.1 (27.37 คะแนน)		ค 1.2 (55.05 คะแนน)		ค 2.1 (49.18 คะแนน)		ค 2.2 (21.04 คะแนน)		ค 3.1 (36.00 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
17	สารภี	14	9	13	10	13	10	12	11	11	12
18	แม่วาง	15	3	11	7	12	6	10	8	13	5
19	ดอยหล่อ	8	5	5	8	10	3	9	4	9	4
20	ฮอด	27	8	21	14	23	12	24	11	24	11
21	อมก๋อย	34	4	15	23	35	3	20	18	34	4
22	ดอยเต่า	17	7	10	14	10	14	16	8	13	11
23	จอมทอง	28	10	27	11	30	8	22	16	29	9
24	แม่แจ่ม	52	6	29	29	43	15	28	30	39	19
25	กัลยาณิวัฒนา	10	1	4	7	8	3	7	4	7	4
รวม		517	225	401	341	481	261	424	318	485	257

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ค 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ที่	อำเภอ	จ 1.1 (44.19 คะแนน)		จ 1.2 (41.64 คะแนน)		จ 1.3 (43.10 คะแนน)		จ 2.1 (41.05 คะแนน)		จ 2.2 (21.73 คะแนน)		จ 2.3 (43.33 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
		1	เมืองเชียงใหม่	27	36	22	41	40	23	18	45	27	36
2	สันกำแพง	13	7	11	9	10	10	10	10	11	9	12	8
3	ดอยสะเก็ด	16	9	14	11	14	11	15	10	14	11	18	7
4	แม่ออน	2	7	3	6	6	3	5	4	5	4	5	4
5	สันทราย	14	19	20	13	21	12	12	21	15	18	16	17
6	แม่ริม	8	19	17	10	16	11	13	14	12	15	13	14
7	แม่แตง	23	17	24	16	24	16	27	13	27	13	22	18
8	พร้าว	12	10	15	7	11	11	11	11	13	9	9	13
9	สะเมิง	13	7	13	7	11	9	13	7	12	8	13	7
10	ฝาง	34	23	33	24	31	26	33	24	31	26	40	17
11	แม่อาว	24	15	28	11	18	21	25	14	28	11	26	13
12	ไชยปราการ	17	7	18	6	12	12	16	8	13	11	16	8
13	เชียงดาว	23	22	27	18	17	28	30	15	27	18	34	11
14	เวียงแหง	8	2	7	3	6	4	7	3	6	4	6	4
15	สันป่าตอง	4	17	12	9	10	11	7	14	11	10	12	9

ที่	อำเภอ	จ 1.1		จ 1.2		จ 1.3		จ 2.1		จ 2.2		จ 2.3	
		(44.19 คะแนน)		(41.64 คะแนน)		(43.10 คะแนน)		(41.05 คะแนน)		(21.73 คะแนน)		(43.33 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	15	14	11	18	16	13	16	13	14	15	17	12
17	สารภี	9	14	17	6	12	11	10	13	13	10	11	12
18	แม่วาง	13	5	8	10	10	8	12	6	11	7	13	5
19	ดอยหล่อ	6	7	7	6	9	4	10	3	6	7	4	9
20	ฮอด	23	12	15	20	11	24	27	8	24	11	24	11
21	อมก๋อย	31	7	26	12	20	18	34	4	37	1	37	1
22	ดอยเต่า	12	12	10	14	14	10	12	12	13	11	11	13
23	จอมทอง	20	18	21	17	18	20	23	15	25	13	26	12
24	แม่แจ่ม	41	17	37	21	31	27	42	16	41	17	46	12
25	กัลยาณิวัฒนา	8	3	9	2	3	8	9	2	7	4	8	3
รวม		416	326	425	317	391	351	437	305	443	299	458	284

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ต่อ)

ที่	อำเภอ	ว 3.1		ว 3.2		ว 4.2	
		(26.96 คะแนน)		(29.01 คะแนน)		(35.33 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	19	44	26	37	23	40
2	สันกำแพง	12	8	7	13	9	11
3	ดอยสะเก็ด	13	12	16	9	15	10
4	แม่อน	4	5	8	1	4	5
5	สันทราย	14	19	17	16	17	16
6	แม่ริม	12	15	12	15	11	16
7	แม่แตง	23	17	25	15	26	14
8	พร้าว	11	11	13	9	12	10
9	สะเมิง	12	8	16	4	13	7
10	ฝาง	35	22	39	18	30	27
11	แม่เมาะ	26	13	25	14	29	10
12	ไชยปราการ	14	10	16	8	18	6
13	เชียงดาว	35	10	30	15	29	16
14	เวียงแหง	7	3	9	1	6	4
15	สันป่าตอง	10	11	11	10	10	11

ที่	อำเภอ	จ 3.1		จ 3.2		จ 4.2	
		(26.96 คะแนน)		(29.01 คะแนน)		(35.33 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	11	18	18	11	13	16
17	สารภี	12	11	12	11	11	12
18	แม่วาง	11	7	11	7	9	9
19	ดอยหล่อ	8	5	6	7	5	8
20	ฮอด	24	11	21	14	20	15
21	อมก๋อย	32	6	31	7	37	1
22	ดอยเต่า	18	6	13	11	19	5
23	จอมทอง	20	18	21	17	19	19
24	แม่แจ่ม	46	12	39	19	45	13
25	กัลยาณิวัฒนา	11	0	7	4	11	0
รวม		440	302	449	293	441	301

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ว 2.3 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ที่	อำเภอ	ต 1.1		ต 1.2		ต 1.3		ต 2.1		ต 2.2		ต 4.1	
		(37.53 คะแนน)		(46.13 คะแนน)		(41.57 คะแนน)		(65.68 คะแนน)		(33.77 คะแนน)		(44.50 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	32	31	33	30	32	31	20	43	21	42	37	26
2	สันกำแพง	15	5	17	3	17	3	15	5	12	8	19	1
3	ดอยสะเก็ด	21	4	19	6	21	4	18	7	19	6	20	5
4	แม่ออน	8	1	7	2	7	2	7	2	6	3	7	2
5	สันทราย	25	8	25	8	24	9	17	16	19	14	29	4
6	แมริม	21	6	22	5	20	7	16	11	19	8	20	7
7	แม่แตง	35	5	37	3	37	3	28	12	28	12	36	4
8	พร้าว	19	3	20	2	19	3	14	8	18	4	18	4
9	สะเมิง	17	3	18	2	16	4	17	3	15	5	17	3
10	ฝาง	48	9	48	9	49	8	41	16	40	17	49	8
11	แม่อาว	36	3	38	1	36	3	34	5	35	4	38	1
12	ไชยปราการ	22	2	21	3	20	4	16	8	17	7	19	5
13	เชียงดาว	40	5	42	3	38	7	41	4	37	8	42	3
14	เวียงแหง	10	0	9	1	9	1	9	1	10	0	10	0
15	สันป่าตอง	15	6	13	8	14	7	7	14	11	10	13	8

ที่	อำเภอ	ต 1.1		ต 1.2		ต 1.3		ต 2.1		ต 2.2		ต 4.1	
		(37.53 คะแนน)		(46.13 คะแนน)		(41.57 คะแนน)		(65.68 คะแนน)		(33.77 คะแนน)		(44.50 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	18	11	18	11	18	11	10	19	12	17	21	8
17	สารภี	18	5	18	5	19	4	16	7	14	9	17	6
18	แม่วาง	16	2	17	1	17	1	15	3	16	2	16	2
19	ดอยหล่อ	11	2	12	1	11	2	7	6	7	6	12	1
20	ฮอด	26	9	30	5	27	8	29	6	30	5	28	7
21	อมก๋อย	37	1	38	0	36	2	38	0	36	2	38	0
22	ดอยเต่า	17	7	21	3	17	7	18	6	18	6	20	4
23	จอมทอง	29	9	35	3	31	7	28	10	27	11	34	4
24	แม่แจ่ม	53	5	54	4	51	7	51	7	43	15	54	4
25	กัลยาณิวัฒนา	10	1	11	0	10	1	10	1	9	2	11	0
รวม		599	143	623	119	596	146	522	220	519	223	625	117

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ที่	สังกัด	ท 1.1 (60.19 คะแนน)		ท 2.1 (62.99 คะแนน)		ท 3.1 (76.93 คะแนน)		ท 4.1 (47.28 คะแนน)		ท 5.1 (44.66 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	33	45	22	56	28	50	36	42	33	45
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	62	62	57	67	67	57	71	53	71	53
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	102	51	86	67	103	50	102	51	108	45
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	40	43	37	46	41	42	43	40	39	44
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	69	24	68	25	66	27	69	24	73	20
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	61	35	65	31	66	30	62	34	75	21
7	สำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษา เอกชน	22	36	18	40	24	34	21	37	27	31

ที่	สังกัด	ท 1.1 (60.19 คะแนน)		ท 2.1 (62.99 คะแนน)		ท 3.1 (76.93 คะแนน)		ท 4.1 (47.28 คะแนน)		ท 5.1 (44.66 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
8	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	23	12	18	17	17	18	23	12	21	14
9	กองบัญชาการ ตำรวจตระเวน ชายแดน	16	1	15	2	15	2	15	2	16	1
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	4	0	3	1	3	1	4	0
11	กระทรวงอุดมศึกษา	0	1	1	0	0	1	1	0	0	1
รวม		432	310	391	351	430	312	446	296	467	275

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ท 5.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ที่	สังกัด	ค 1.1 (33.87 คะแนน)		ค 1.2 (30.86 คะแนน)		ค 2.1 (29.46 คะแนน)		ค 2.2 (22.05 คะแนน)		ค 3.1 (25.97 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	45	33	42	36	44	34	33	45	49	29
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	83	41	67	57	73	51	71	53	70	54
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	113	40	87	66	113	40	91	62	117	36
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	51	32	48	35	51	32	49	34	51	32
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	76	17	43	50	66	27	59	34	69	24
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	81	15	56	40	72	24	49	47	67	29
7	สำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษา เอกชน	22	36	23	35	26	32	33	25	19	39

ที่	สังกัด	ค 1.1 (33.87 คะแนน)		ค 1.2 (30.86 คะแนน)		ค 2.1 (29.46 คะแนน)		ค 2.2 (22.05 คะแนน)		ค 3.1 (25.97 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
8	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	26	9	22	13	17	18	26	9	26	9
9	กองบัญชาการ ตำรวจตระเวน ชายแดน	16	1	10	7	14	3	9	8	13	4
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	2	2	4	0	4	0	4	0
11	กระทรวงอุดมศึกษา	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1
รวม		517	225	401	341	481	261	424	318	485	257

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ค 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ที่	สังกัด	ว 1.1		ว 1.2		ว 1.3		ว 2.1		ว 2.2		ว 2.3	
		(51.82 คะแนน)		(40.71 คะแนน)		(22.53 คะแนน)		(46.91 คะแนน)		(38.98 คะแนน)		(43.41 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	41	37	38	40	45	33	37	41	43	35	46	32
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	60	64	80	44	72	52	65	59	70	54	65	59
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	95	58	98	55	74	79	96	57	89	64	107	46
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	37	46	48	35	46	37	45	38	43	40	47	36
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	62	31	50	43	44	49	70	23	71	22	69	24
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	63	33	60	36	44	52	68	28	64	32	73	23
7	สำนักงาน คณะกรรมการ	24	34	16	42	29	29	20	38	24	34	16	42

ที่	สังกัด	จ 1.1		จ 1.2		จ 1.3		จ 2.1		จ 2.2		จ 2.3	
		(51.82 คะแนน)		(40.71 คะแนน)		(22.53 คะแนน)		(46.91 คะแนน)		(38.98 คะแนน)		(43.41 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา												
	เอกชน												
8	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	16	19	18	17	23	12	18	17	21	14	16	19
9	กองบัญชาการ ตำรวจตระเวน ชายแดน	16	1	13	4	11	6	16	1	15	2	15	2
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	1	3	4	0	2	2	2	2	3	1	4	0
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	1	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1
	รวม	416	326	425	317	391	351	437	305	443	299	458	284

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ต่อ)

ที่	สังกัด	ว 3.1		ว 3.2		ว 4.2	
		(43.13 คะแนน)		(32.61 คะแนน)		(44.60 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	35	43	40	38	39	39
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	63	61	72	52	72	52
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	101	52	107	46	97	56
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	43	40	48	35	41	42
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	70	23	63	30	73	20
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	69	27	63	33	69	27
7	สำนักงาน คณะกรรมการ	19	39	20	38	14	44

ที่	สังกัด	ว 3.1		ว 3.2		ว 4.2	
		(43.13 คะแนน)		(32.61 คะแนน)		(44.60 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา						
	เอกชน						
8	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	21	14	21	14	17	18
9	กองบัญชาการ ตำรวจตระเวน ชายแดน	15	2	10	7	15	2
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	4	0	4	0
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	0	1	1	0	0	1
	รวม	440	302	449	293	441	301

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ว 2.3 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ที่	สังกัด	ต 1.1 (40.12 คะแนน)		ต 1.2 (38.22 คะแนน)		ต 1.3 (37.35 คะแนน)		ต 2.1 (58.41 คะแนน)		ต 2.2 (39.00 คะแนน)		ต 4.1 (33.94 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
		1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	57	21	60	18	60	18	52	26	43	35
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	107	17	111	13	105	19	84	40	91	33	110	14
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	140	13	138	15	135	18	126	27	123	30	141	12
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	71	12	70	13	69	14	52	31	52	31	72	11
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	77	16	86	7	78	15	82	11	81	12	83	10
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	83	13	91	5	83	13	81	15	70	26	90	6
7	สำนักงาน คณะกรรมการ	16	42	17	41	16	42	7	51	16	42	16	42

ที่	สังกัด	ต 1.1		ต 1.2		ต 1.3		ต 2.1		ต 2.2		ต 4.1	
		(40.12 คะแนน)		(38.22 คะแนน)		(37.35 คะแนน)		(58.41 คะแนน)		(39.00 คะแนน)		(33.94 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา												
	เอกชน												
8	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	29	6	29	6	31	4	18	17	24	11	28	7
9	กองบัญชาการ ตำรวจตระเวน ชายแดน	15	2	17	0	15	2	16	1	15	2	17	0
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1
	รวม	599	143	623	119	596	146	522	220	519	223	625	117

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ที่	อำเภอ	ท 1.1 (65.89 คะแนน)		ท 2.1 (48.10 คะแนน)		ท 3.1 (68.87 คะแนน)		ท 4.1 (43.19 คะแนน)		ท 5.1 (57.74 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	13	31	18	26	23	21	17	27	19	25
2	สันกำแพง	0	6	0	6	2	4	2	4	2	4
3	ดอยสะเก็ด	5	5	7	3	8	2	7	3	6	4
4	แม่ออน	3	1	3	1	3	1	3	1	3	1
5	สันทราย	7	6	6	7	3	10	6	7	6	7
6	แมริม	4	7	3	8	3	8	5	6	5	6
7	แม่แตง	12	8	14	6	12	8	13	7	16	4
8	พร้าว	4	8	6	6	7	5	8	4	7	5
9	สะเมิง	11	1	12	0	10	2	9	3	9	3
10	ฝาง	19	12	22	9	15	16	21	10	23	8
11	แม่อาว	11	5	12	4	9	7	10	6	13	3
12	ไชยปราการ	10	2	10	2	10	2	10	2	5	7
13	เชียงดาว	15	8	13	10	13	10	14	9	13	10
14	เวียงแหง	4	1	5	0	3	2	3	2	5	0

ที่	อำเภอ	ท 1.1 (65.89 คะแนน)		ท 2.1 (48.10 คะแนน)		ท 3.1 (68.87 คะแนน)		ท 4.1 (43.19 คะแนน)		ท 5.1 (57.74 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
15	สันป่าตอง	5	5	7	3	5	5	8	2	6	4
16	หางดง	4	6	5	5	5	5	7	3	4	6
17	สารภี	5	6	4	7	4	7	8	3	2	9
18	แม่วาง	5	0	4	1	4	1	5	0	4	1
19	ดอยหล่อ	3	3	3	3	3	3	2	4	2	4
20	ฮอด	9	5	11	3	10	4	10	4	11	3
21	อมก๋อย	16	0	16	0	16	0	15	1	13	3
22	ดอยเต่า	4	3	4	3	5	2	4	3	3	4
23	จอมทอง	8	3	7	4	6	5	7	4	6	5
24	แม่แจ่ม	15	3	14	4	14	4	15	3	14	4
25	กัลยาณิวัฒนา	7	1	7	1	7	1	6	2	6	2
รวม		199	136	213	122	200	135	215	120	203	132

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ที่	อำเภอ	ค 1.1		ค 1.2		ค 1.3		ค 2.1		ค 2.2		ค 3.1		ค 3.2	
		(26.62 คะแนน)		(27.88 คะแนน)		(34.02 คะแนน)		(22.01 คะแนน)		(24.00 คะแนน)		(22.11 คะแนน)		(24.15 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	29	15	22	22	26	18	23	21	30	14	27	17	21	23
2	สันกำแพง	4	2	4	2	3	3	4	2	3	3	5	1	2	4
3	ดอยสะเก็ด	7	3	4	6	9	1	4	6	8	2	8	2	5	5
4	แม่ออน	4	0	2	2	4	0	3	1	4	0	4	0	3	1
5	สันทราย	11	2	7	6	12	1	9	4	13	0	10	3	11	2
6	แม่ริม	6	5	4	7	5	6	6	5	7	4	7	4	8	3
7	แม่แตง	13	7	8	12	16	4	15	5	17	3	16	4	14	6
8	พร้าว	8	4	3	9	9	3	4	8	8	4	9	3	9	3
9	สะเมิง	8	4	6	6	9	3	7	5	12	0	10	2	7	5
10	ฝาง	19	12	17	14	23	8	18	13	23	8	25	6	20	11
11	แม่อาว	15	1	7	9	14	2	13	3	15	1	15	1	11	5
12	ไชยปราการ	11	1	7	5	10	2	6	6	10	2	11	1	9	3
13	เชียงดาว	16	7	13	10	19	4	13	10	23	0	19	4	15	8
14	เวียงแหง	4	1	3	2	4	1	3	2	3	2	3	2	2	3
15	สันป่าตอง	10	0	7	3	9	1	7	3	7	3	8	2	10	0

ที่	อำเภอ	ค 1.1		ค 1.2		ค 1.3		ค 2.1		ค 2.2		ค 3.1		ค 3.2	
		(26.62 คะแนน)		(27.88 คะแนน)		(34.02 คะแนน)		(22.01 คะแนน)		(24.00 คะแนน)		(22.11 คะแนน)		(24.15 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	3	7	6	4	6	4	6	4	8	2	8	2	4	6
17	สารภี	4	7	4	7	8	3	5	6	7	4	8	3	8	3
18	แม่วาง	5	0	3	2	5	0	3	2	5	0	5	0	4	1
19	ดอยหล่อ	6	0	4	2	5	1	3	3	5	1	3	3	2	4
20	ฮอด	13	1	8	6	13	1	8	6	14	0	14	0	8	6
21	อมก๋อย	15	1	10	6	16	0	11	5	16	0	16	0	11	5
22	ดอยเต่า	7	0	3	4	6	1	5	2	7	0	5	2	5	2
23	จอมทอง	10	1	5	6	10	1	8	3	10	1	8	3	9	2
24	แม่แจ่ม	16	2	14	4	17	1	8	10	18	0	17	1	16	2
25	กัลยาณิวัฒนา	6	2	4	4	7	1	5	3	7	1	7	1	4	4
รวม		250	85	175	160	265	70	197	138	280	55	268	67	218	117

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ค 2.2 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ที่	อำเภอ	จ 1.1 (43.76 คะแนน)		จ 1.2 (24.24 คะแนน)		จ 1.3 (33.26 คะแนน)		จ 2.1 (27.99 คะแนน)		จ 2.2 (33.45 คะแนน)		จ 2.3 (21.63 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
		1	เมืองเชียงใหม่	23	21	22	22	23	21	19	25	24	20
2	สันกำแพง	3	3	4	2	4	2	4	2	2	4	3	3
3	ดอยสะเก็ด	4	6	8	2	6	4	9	1	4	6	7	3
4	แม่ออน	2	2	3	1	4	0	4	0	4	0	1	3
5	สันทราย	8	5	8	5	6	7	10	3	7	6	8	5
6	แม่ริม	7	4	7	4	9	2	5	6	6	5	6	5
7	แม่แตง	12	8	16	4	15	5	14	6	14	6	14	6
8	พร้าว	7	5	5	7	8	4	7	5	9	3	8	4
9	สะเมิง	9	3	10	2	10	2	7	5	9	3	8	4
10	ฝาง	21	10	18	13	20	11	20	11	20	11	19	12
11	แม่อาว	9	7	8	8	15	1	10	6	13	3	11	5
12	ไชยปราการ	9	3	6	6	8	4	8	4	10	2	3	9
13	เชียงดาว	10	13	15	8	14	9	11	12	15	8	16	7
14	เวียงแหง	4	1	3	2	3	2	4	1	2	3	4	1
15	สันป่าตอง	7	3	6	4	7	3	6	4	7	3	4	6

ที่	อำเภอ	จ 1.1		จ 1.2		จ 1.3		จ 2.1		จ 2.2		จ 2.3	
		(43.76 คะแนน)		(24.24 คะแนน)		(33.26 คะแนน)		(27.99 คะแนน)		(33.45 คะแนน)		(21.63 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	6	4	7	3	6	4	6	4	5	5	7	3
17	สารภี	7	4	6	5	5	6	5	6	5	6	5	6
18	แม่วาง	3	2	4	1	4	1	4	1	4	1	4	1
19	ดอยหล่อ	3	3	4	2	5	1	2	4	6	0	2	4
20	ฮอด	10	4	7	7	10	4	10	4	13	1	8	6
21	อมก๋อย	11	5	11	5	12	4	13	3	16	0	11	5
22	ดอยเต่า	5	2	6	1	3	4	5	2	5	2	5	2
23	จอมทอง	7	4	8	3	8	3	8	3	8	3	8	3
24	แม่แจ่ม	14	4	14	4	11	7	13	5	16	2	10	8
25	กัลยาณิวัฒนา	5	3	6	2	6	2	5	3	6	2	7	1
รวม		206	129	212	123	222	113	209	126	230	105	200	135

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ต่อ)

ที่	อำเภอ	ว 3.1		ว 3.2		ว 4.1		ว 4.2	
		(22.76 คะแนน)		(38.02 คะแนน)		(28.13 คะแนน)		(54.01 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	เมืองเชียงใหม่	27	17	14	30	26	18	19	25
2	สันกำแพง	2	4	0	6	6	0	2	4
3	ดอยสะเก็ด	6	4	7	3	6	4	6	4
4	แม่ออน	4	0	2	2	1	3	2	2
5	สันทราย	5	8	10	3	9	4	5	8
6	แม่ริม	8	3	4	7	8	3	5	6
7	แม่แตง	12	8	13	7	15	5	14	6
8	พร้าว	6	6	7	5	7	5	9	3
9	สะเมิง	7	5	5	7	7	5	8	4
10	ฝาง	12	19	18	13	23	8	19	12
11	แม่เมาะ	9	7	11	5	12	4	12	4
12	ไชยปราการ	8	4	9	3	8	4	9	3
13	เชียงดาว	12	11	15	8	16	7	11	12
14	เวียงแหง	4	1	5	0	0	5	3	2
15	สันป่าตอง	3	7	6	4	10	0	6	4

ที่	อำเภอ	จ 3.1		จ 3.2		จ 4.1		จ 4.2	
		(22.76 คะแนน)		(38.02 คะแนน)		(28.13 คะแนน)		(54.01 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	6	4	6	4	5	5	5	5
17	สารภี	7	4	6	5	8	3	4	7
18	แม่วาง	2	3	3	2	4	1	5	0
19	ดอยหล่อ	2	4	5	1	4	2	4	2
20	ฮอด	6	8	12	2	12	2	7	7
21	อมก๋อย	9	7	14	2	15	1	15	1
22	ดอยเต่า	4	3	3	4	7	0	5	2
23	จอมทอง	8	3	8	3	10	1	7	4
24	แม่แจ่ม	10	8	11	7	14	4	11	7
25	กัลยาณิวัฒนา	5	3	7	1	6	2	7	1
รวม		184	151	201	134	239	96	200	135

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ว 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามอำเภอ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ที่	อำเภอ	ต 1.1 (33.83 คะแนน)		ต 1.2 (33.88 คะแนน)		ต 1.3 (32.93 คะแนน)		ต 2.1 (44.66 คะแนน)		ต 2.2 (32.66 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
		1	เมืองเชียงใหม่	21	23	23	21	22	22	19	25
2	สันกำแพง	5	1	6	0	5	1	2	4	6	0
3	ดอยสะเก็ด	10	0	9	1	7	3	7	3	6	4
4	แม่อน	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0
5	สันทราย	12	1	12	1	11	2	10	3	11	2
6	แม่ริม	9	2	7	4	9	2	6	5	10	1
7	แม่แตง	18	2	18	2	15	5	13	7	16	4
8	พร้าว	11	1	12	0	7	5	8	4	11	1
9	สะเมิง	12	0	12	0	12	0	9	3	12	0
10	ฝาง	26	5	27	4	28	3	17	14	27	4
11	แม่เมาะ	14	2	16	0	14	2	11	5	13	3
12	ไชยปราการ	12	0	11	1	11	1	10	2	12	0
13	เชียงดาว	21	2	18	5	19	4	13	10	17	6
14	เวียงแหง	5	0	5	0	5	0	4	1	5	0
15	สันป่าตอง	9	1	9	1	5	5	4	6	9	1

ที่	อำเภอ	ต 1.1		ต 1.2		ต 1.3		ต 2.1		ต 2.2	
		(33.83 คะแนน)		(33.88 คะแนน)		(32.93 คะแนน)		(44.66 คะแนน)		(32.66 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
16	หางดง	8	2	5	5	6	4	4	6	6	4
17	สารภี	9	2	9	2	6	5	8	3	8	3
18	แม่วาง	5	0	5	0	5	0	5	0	5	0
19	ดอยหล่อ	6	0	5	1	5	1	4	2	4	2
20	ฮอด	13	1	14	0	14	0	12	2	14	0
21	อมก๋อย	16	0	15	1	16	0	15	1	15	1
22	ดอยเต่า	7	0	7	0	6	1	6	1	5	2
23	จอมทอง	10	1	11	0	9	2	8	3	10	1
24	แม่แจ่ม	18	0	18	0	18	0	14	4	15	3
25	กัลยาณิวัฒนา	8	0	8	0	8	0	5	3	6	2
รวม		289	46	286	49	267	68	218	117	273	62

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ที่	สังกัด	ท 1.1 (65.89 คะแนน)		ท 2.1 (48.10 คะแนน)		ท 3.1 (68.87 คะแนน)		ท 4.1 (43.19 คะแนน)		ท 5.1 (57.74 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	5	17	9	13	10	12	10	12	11	11
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	26	25	29	22	26	25	29	22	29	22
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	41	21	42	20	35	27	37	25	43	19
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	10	11	10	11	10	11	12	9	6	15
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	24	6	24	6	26	4	23	7	21	9
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	23	5	21	7	20	8	21	7	19	9
7	สพม.เชียงใหม่	20	15	25	10	16	19	25	10	20	15
8	สำนักบริหารงาน คณะกรรมการ	13	25	14	24	20	18	18	20	13	25

ที่	สังกัด	ท 1.1 (65.89 คะแนน)		ท 2.1 (48.10 คะแนน)		ท 3.1 (68.87 คะแนน)		ท 4.1 (43.19 คะแนน)		ท 5.1 (57.74 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา เอกชน										
9	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	6	7	6	7	7	6	9	4	11	2
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	3	1	4	0	2	2	3	1	3	1
11	กระทรวงอุดมศึกษา	1	1	1	1	1	1	0	2	1	1
12	สำนักงาน พระพุทธศาสนา แห่งชาติ	26	2	27	1	26	2	27	1	26	2
13	สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลป์ (ม.6)	1	0	1	0	1	0	1	0	0	1
	รวม	199	136	213	122	200	135	215	120	203	132

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ที่	สังกัด	ค 1.1 (26.62 คะแนน)		ค 1.2 (27.88 คะแนน)		ค 1.3 (34.02 คะแนน)		ค 2.1 (22.01 คะแนน)		ค 2.2 (24.00 คะแนน)		ค 3.1 (22.11 คะแนน)		ค 3.2 (24.15 คะแนน)		
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
		1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	18	4	11	11	18	4	13	9	17	5	20	2	11
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	32	19	21	30	37	14	30	21	43	8	39	12	35	16	
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	44	18	34	28	48	14	36	26	55	7	54	8	41	21	
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	14	7	11	10	15	6	13	8	15	6	16	5	13	8	
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	29	1	17	13	28	2	19	11	30	0	29	1	18	12	
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	24	4	18	10	25	3	14	14	26	2	24	4	21	7	
7	สพม.เชียงใหม่	28	7	17	18	29	6	21	14	28	7	24	11	29	6	
8	สำนักบริหารงาน คณะกรรมการ	21	17	20	18	20	18	21	17	22	16	19	19	22	16	

ที่	สังกัด	ค 1.1		ค 1.2		ค 1.3		ค 2.1		ค 2.2		ค 3.1		ค 3.2	
		(26.62 คะแนน)		(27.88 คะแนน)		(34.02 คะแนน)		(22.01 คะแนน)		(24.00 คะแนน)		(22.11 คะแนน)		(24.15 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา														
	เอกชน														
9	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	10	3	4	9	11	2	10	3	12	1	10	3	6	7
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	2	2	4	0	3	1	4	0	4	0	4	0
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	สำนักงาน พระพุทธศาสนา แห่งชาติ	24	4	19	9	28	0	15	13	26	2	27	1	16	12
13	สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ (ม.6)	1	0	0	1	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0
	รวม	250	85	175	160	265	70	197	138	280	55	268	67	218	117

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ค 2.2 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ที่	สังกัด	จ 1.1		จ 1.2		จ 1.3		จ 2.1		จ 2.2		จ 2.3	
		(43.76 คะแนน)		(24.24 คะแนน)		(33.26 คะแนน)		(27.99 คะแนน)		(33.45 คะแนน)		(21.63 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	9	13	14	8	14	8	17	5	16	6	10	12
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	30	21	34	17	33	18	31	20	33	18	35	16
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	39	23	32	30	43	19	35	27	44	18	38	24
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	11	10	14	7	12	9	9	12	12	9	12	9
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	19	11	19	11	20	10	22	8	28	2	20	10
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	20	8	21	7	20	8	18	10	23	5	19	9
7	สพม.เชียงใหม่	25	10	29	6	28	7	25	10	24	11	19	16
8	สำนักบริหารงาน คณะกรรมการ	16	22	20	18	20	18	18	20	14	24	14	24

ที่	สังกัด	จ 1.1		จ 1.2		จ 1.3		จ 2.1		จ 2.2		จ 2.3	
		(43.76 คะแนน)		(24.24 คะแนน)		(33.26 คะแนน)		(27.99 คะแนน)		(33.45 คะแนน)		(21.63 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา เอกชน												
9	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	7	6	7	6	9	4	9	4	10	3	8	5
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	4	0	3	1	3	1	3	1	4	0
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	1	1	0	2	0	2	1	1	1	1	0	2
12	สำนักงาน พระพุทธศาสนา แห่งชาติ	24	4	18	10	19	9	20	8	22	6	20	8
13	สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ (ม.6)	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	1	0
	รวม	206	129	212	123	222	113	209	126	230	105	200	135

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ต่อ)

ที่	สังกัด	ว 3.1		ว 3.2		ว 4.1		ว 4.2	
		(22.76 คะแนน)		(38.02 คะแนน)		(28.13 คะแนน)		(54.01 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	10	12	8	14	16	6	12	10
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	24	27	26	25	36	15	30	21
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	33	29	38	24	43	19	36	26
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	10	11	12	9	16	5	10	11
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	15	15	22	8	27	3	21	9
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	16	12	21	7	21	7	20	8
7	สพม.เชียงใหม่	26	9	23	12	23	12	22	13
8	สำนักบริหารงาน คณะกรรมการ	22	16	18	20	18	20	14	24

ที่	สังกัด	ว 3.1 (22.76 คะแนน)		ว 3.2 (38.02 คะแนน)		ว 4.1 (28.13 คะแนน)		ว 4.2 (54.01 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา เอกชน								
9	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	5	8	6	7	9	4	8	5
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	2	2	3	1	4	0	3	1
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	1	1	0	2	1	1	0	2
12	สำนักงาน พระพุทธศาสนา แห่งชาติ	19	9	24	4	24	4	23	5
13	สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ (ม.6)	1	0	0	1	1	0	1	0
	รวม	184	151	201	134	239	96	200	135

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ว 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนต่ำกว่าหรือสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามสังกัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ที่	สังกัด	ต 1.1 (33.83 คะแนน)		ต 1.2 (33.88 คะแนน)		ต 1.3 (32.93 คะแนน)		ต 2.1 (44.66 คะแนน)		ต 2.2 (32.66 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
		1	สพป.เชียงใหม่ เขต 1	18	4	21	1	15	7	14	8
2	สพป.เชียงใหม่ เขต 2	45	6	45	6	38	13	31	20	43	8
3	สพป.เชียงใหม่ เขต 3	56	6	57	5	55	7	38	24	52	10
4	สพป.เชียงใหม่ เขต 4	20	1	18	3	15	6	12	9	16	5
5	สพป.เชียงใหม่ เขต 5	29	1	29	1	29	1	27	3	28	2
6	สพป.เชียงใหม่ เขต 6	27	1	28	0	27	1	21	7	24	4
7	สพม.เชียงใหม่	32	3	31	4	30	5	24	11	33	2
8	สำนักบริหารงาน คณะกรรมการ	17	21	14	24	15	23	11	27	16	22

ที่	สังกัด	ต 1.1		ต 1.2		ต 1.3		ต 2.1		ต 2.2	
		(33.83 คะแนน)		(33.88 คะแนน)		(32.93 คะแนน)		(44.66 คะแนน)		(32.66 คะแนน)	
		ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า	สูงกว่า	ต่ำกว่า
	ส่งเสริมการศึกษา										
	เอกชน										
9	กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น	11	2	11	2	10	3	9	4	12	1
10	สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ	4	0	4	0	4	0	4	0	4	0
11	กระทรวง อุดมศึกษาฯ	1	1	1	1	1	1	0	2	0	2
12	สำนักงาน พระพุทธศาสนา แห่งชาติ	28	0	26	2	27	1	26	2	26	2
13	สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ (ม.6)	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0
	รวม	289	46	286	49	267	68	218	117	273	62

จากตาราง พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

บทที่ 5

สรุป และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัดประชากร ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้จากการประกาศผลของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ศึกษาคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด จำแนกตามระดับอำเภอและสังกัดโดยใช้ความถี่

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 5.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ค 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ว 2.3 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ต 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับโรงเรียนกับคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับจังหวัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ค 2.2 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มาตรฐานการเรียนรู้ ว 4.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 มีจำนวนโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดในจำนวนที่มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 บุคลากรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงมาตรฐานการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัด เมื่อจำแนกตามอำเภอ และสังกัด ทั้งนี้เพื่อผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้วางแผนในการช่วยเหลือหรือพัฒนา นักเรียน ตลอดจนพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียน หรือของกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพบริบทของแต่ละพื้นที่ต่อไปได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ภูมิหลังทางการเรียนของนักเรียน ขนาดโรงเรียน การเรียนการสอน การบริหารโรงเรียน ทักษะคติทางการเรียนในรายวิชา ฐานะทางเศรษฐกิจ ความคาดหวังของบิดามารดา ที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาวิจัยในเรื่องทำนองเดียวกันนี้ในลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เช่น การสร้างรูปแบบการสอน การสร้างรูปแบบการบริหาร หรือการสร้างรูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของผู้เรียนต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ . (2559) . แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) . สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ . (2559) . แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560 – 2579) . สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- กนกทิพย์ พัฒนาพัวพันธ์. (2529). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการวินิจฉัยการศึกษา. **เชียงใหม่** . ภาควิชาและประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กนกทิพย์ พัฒนาพัวพันธ์. (2541). สถิติอ้างอิงเพื่อการวิจัยทางการศึกษา . ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา วัฒนาญ . (2548) . การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา . กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.
- เกียรติสุดา ศรีสุข . (2544) . สถิติเบื้องต้นทางการศึกษา : เอกสารประกอบการสอน . ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกียรติสุดา ศรีสุข . (2556) . ระเบียบวิธีวิจัย . ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โกวิท ประวาทพฤกษ์และสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ . (2533) . การประเมินในชั้นเรียน . กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- บัญชา อึ้งสกุล . (2541) . ยุทธศาสตร์การนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา วารสารวิชาการ 1 มกราคม พ.ศ.2541.
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2541). วิจัยทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภณ. (2542). จิตวิทยาทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- มธุรส รุจิรวัดน์ . (2532) . บนเส้นทาง . ไชยศาสตร์ 6 (64) . สิงหาคม : 92 – 95.
- ระวีวรรณ โพธิ์วัง . (2548). หลักการจัดการศึกษายุคใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- รัชภูมิ สมสมัย . (2557) . การพัฒนาระบบการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน **ปีการศึกษา 2557**. รายงานการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3.
- รัชภูมิ สมสมัย . (2558) . การศึกษาผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการระดับสนามสอบที่มีต่อการ **ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2557** . รายงานการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3.

- รัชภูมิ สมสมัย . (2564) . การวิเคราะห์คะแนนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 . รายงานการวิจัย สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่.
- รัชภูมิ สมสมัย . (2564) . ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน รูปแบบข้อสอบอัตนัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2563 : กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัย สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอัคนา สายยศ . (2538) . เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4) . กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2540). จิตวิทยาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์
- สังัด อุทรานนท์ . (2526) . การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงเดือน .
- สุลักษณ์ ศิวลักษณ์. (2545). **ปรัชญาการศึกษา : ศาสตร์และศิลป์แห่งการปฏิรูปการเรียนรู้**. นครปฐม : สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2
- สุโท เจริญสุข . (2523) . จิตวิทยาการศึกษา . นนทบุรี : โอเดียนสโตร์.
- สุธรรม จันทร์หอม . (2531) . จิตวิทยาการศึกษา . คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภรณ์ สุภาพงษ์ . (2543) . **กรอบความคิดและข้อเสนอแนะการวิจัยเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของสังคมไทย** . วารสารวิชาการ ฉบับที่ 10 ตุลาคม พ.ศ.2543.
- สุนีย์ ธีรดากร . (2525) . จิตวิทยาการศึกษา . นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิง.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ . (2542) . **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542** . กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ . (2546) . **การทำวิจัยแบบง่าย : บันไดสู่ครูนักวิจัย (วิจัยแผ่นเดียว)** . กรุงเทพ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- อุทุมพร จารมรमान. (2531). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. กรุงเทพฯ : ฟันนี่พับบลิชซิง.
- อุทุมพร จารมรमान. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย : **เชิงปริมาณ**. กรุงเทพฯ : ฟันนี่พับบลิชซิง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

นางสาววนิจซ์ตา โชติวิศิษฐ์กุล	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุชนฎีบัณฑิต หลักสูตรและการสอน
นางสาวกรรณิการ์ นารี	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุชนฎีบัณฑิต การนิเทศการศึกษา
นายนพดล โป่งอ้าย	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การวัดและประเมินผลการศึกษา

ภาคผนวก ข

แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้
จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่

แบบบันทึกคะแนนเฉลี่ยตามมาตรฐานการเรียนรู้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2566 ระดับโรงเรียน
ระดับชั้น.....

ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน

1. ชื่อโรงเรียน.....
2. อำเภอ.....
3. หน่วยงานต้นสังกัด
 -3.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ)
 -3.2 สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช)
 -3.3 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด)
 -3.4 กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท)
 -3.5 กระทรวงอุดมศึกษา (สกอ)
 -3.6 สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ)
 -3.7 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (บพพ)
 -3.8 สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (กศพ)

คะแนน	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	อังกฤษ	สังคมศึกษา
คะแนนเฉลี่ยตาม มาตรฐานการเรียนรู้	มาตรฐานที่ คะแนน เฉลี่ย.....	มาตรฐานที่ คะแนน เฉลี่ย.....	มาตรฐานที่ คะแนน เฉลี่ย.....	มาตรฐานที่ คะแนน เฉลี่ย.....	มาตรฐานที่ คะแนน เฉลี่ย.....

รายชื่อศึกษานิเทศก์
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่

นายบรรเลง สุปี	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล
นางจุฬาร ส่องสิริฤทธิกุล	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางพัทธนันท์ ปั้นแก้ว	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางสาวชนิกานต์ เรือนแก้ว	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางพัชรธีรัตน์ ธนวัฒน์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางสายสวาท รัตนมหามณีกร	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางสาววนิจซ์ตา โชติวิศิษฐ์กุล	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางรัตนภรณ์ ปั้นเป็ง	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางจිරนันท์ ยาวิสสิทธิ์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางสาวกรรณิการ์ นารี	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางสาวกมลพรรณณ กันทะทิพย์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางนพดล โป่งอ้าย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นายรัชภูมิ สมสมัย	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นายชินนทร์ สุรินแก้ว	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
นางสาวนริศรา เลิศล้ำ	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
นางสาวยศวดี เขตต์เมืองมูล	ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการ
ว่าที่ร้อยตรีอนันต์ชัย รัตนวรรณันท์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
นางบุษบง พุฒพรหม	ศึกษานิเทศก์

ทดสอบเพื่อค้นและพัฒนา สมรรถนะของนักเรียน